

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519202198
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3519202198.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej vo veci starostlivosti súdu o pôvodne maloletú H. Z., nar. dňa XX.XX.XXXX, do času jej plnoletosti v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, následne v konaní zastúpenú matkou, dieťa rodičov: matky Y. Z., nar. dňa XX.XX.XXXX, bytom R. G. XXX a otca I. Z., nar. dňa XX.XX.XXXX, bytom C., E.F. G. XXXX/XX, o návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 9P/47/2019-212 zo dňa 04. decembra 2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k už plnoletej H. zo sumy 110,- eur mesačne na sumu 200,- eur mesačne, ktorú je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám už plnoletej H. počnúc dňom 25.07.2019 /výrok I./, nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 25.07.2019 do 30.11.2020 v celkovej sume 1.280,32 eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 100,- eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku k rukám už plnoletej H. /výrok II./, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26.04.2017 č.k. 8P/14/2017-96 v časti určeného výživného /výrok III./. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania /výrok IV. rozsudku/.

2. Na odôvodnenie tohto rozhodnutia súd uviedol, že matka pôvodne maloletej H. sa podaným návrhom domáhala, aby súd zvýšil výživné na maloletú zo sumy 110,- eur mesačne na sumu 300,- eur mesačne s odôvodnením, že od ostatnej úpravy výživného /výživné určené dohodou rodičov na 110,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2017/ došlo k zmene pomerov významných pre určenie výživného. H. študovať na Hotelovej akadémii Ludovíta Wintera v Piešťanoch, s čím matke vznikli vysoké náklady spojené s nákupom študijných pomôcok a potrieb, ako aj povinného ošatenia pre odbornú prípravu v gastronómii, ako aj náklady na praktické skúšky z odborných predmetov a podobne. H. bola v júni 2017 diagnostikovaná epilepsia, užíva lieky, pravidelne chodí na kontroly do Trnavy, a to raz za tri mesiace. Otec sa s dcérou nestretáva, neprejavuje o ňu záujem. Pracuje dlhodobo v zahraničí.

3. Súd vykonal vo veci dokazovanie, ktorého výsledky posúdil podľa § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 6, § 65 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1 a 2, § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine. Uviedol, že je zrejmé, že predovšetkým na strane maloletej došlo k zmene pomerov. Po tom, čo došlo k poslednej úprave výživného na sumu 110,-eur nastúpila H. na strednú školu (september 2017). Tu riadne študuje. Matke výrazne narástli náklady na zabezpečenie všetkých potrieb v škole, a to najmä potrebného oblečenia a pomôcok, keďže škola, ktorú navštevuje sa zameriava na prípravu osôb, ktoré budú v budúcnosti pracovať či už v oblasti

hotelierstva, stravovania alebo cestovného ruchu. Príspevok za ZRPŠ je vo výške 35,- eur mesačne, za pomôcky v školskom roku 2019/2020 zaplatila matka 144,70 eur (učebnice, praktické cvičenia, banket). Matka doložila tiež doklady o kúpe vecí, ktoré boli potrebné k praktickej výučbe v škole (oblečenie pre kuchára, čašníka a rôzne pomôcky), ktoré potvrdzujú jej tvrdenia o výške týchto výdavkov. Matka H. bola v čase poslednej úpravy výživného nezamestnaná, bola evidovaná na úrade práce, nemala nárok na podporu v nezamestnanosti a ani nárok na sociálny dávky. Mala ďalšiu vyživovaciu povinnosť k synovi Z. C., nar. dňa XX.XX.XXXX, čakala narodenie ďalšieho dieťaťa. V roku 2018 bola poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 214,70 eur, v roku 2019 vo výške 220,70 eur a v roku 2020 vo výške 370,- eur mesačne (do júna 2020). Pribudla jej ďalšia vyživovacia povinnosť k dcére Y., nar. dňa XX.XX.XXXX, ktorú má so svojim súčasným partnerom. Priateľ matky dosahuje príjem 524,- eur mesačne. Otec maloletej dosahoval v čase poslednej úpravy výživného príjem z brigád vo výške 150,- eur až 200,- eur mesačne. Uvádzal, že bolo pre neho ťažké nájsť si zamestnanie, pretože kvôli svojmu ochoreniu býva unavený, má problémy so zrakom. Zo zabezpečených správ vyplýva, že otec H. pracoval v období od januára 2018 do júla 2018, pričom dosahoval priemerný zárobok 563,46 eur. Z tejto práce odišiel sám, dohodou. Následne (od augusta 2018 do mája 2019) nepracoval, nebol evidovaný na úrade práce. Podľa vlastného vyjadrenia pracoval následne až do mája 2019 v Nemecku pre pôvodného zamestnávateľa, čo však správou potvrdené nebolo. Podľa vlastného vyjadrenia vtedy zarábala okolo 1.200,- eur čistého, avšak cca 600,- eur ho stálo ubytovanie. Znova bol oficiálne zamestnaný až od mája 2019 do mája 2020 ako taxikár, pričom dosahoval príjem v priemere vo výške 105,17 eur (práca na dohodu). Údajne mal u tohto zamestnávateľa málo hodín, preto bol jeho príjem nízky. Následne v období od 27.04.2020 do 30.04.2020 šiel rúška, tu za 26 hodín zarobil 72,96 eur. Inú vyživovaciu povinnosť otec nemá. Podľa lekárskeho správ je otec H. sledovaný u neurológa z dôvodu ochorenia na sklerózu multiplex, ochorenie ho obmedzuje v niektorých pracovných činnostiach, napr. v oblasti nočnej práce, fyzicky náročnej práce. Podľa správy Sociálnej poisťovne si otec H. nepodal žiadosť o invalidný dôchodok. Práceschopný bol od 12.06.2019 do 18.06.2019 a následne od 28.11.2019 do 05.12.2019. Podľa správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany boli v rokoch 2018-2019 v okrese Piešťany voľné pracovné miesta, a to na pracovnú pozíciu kuchár u 19 zamestnávateľov v roku 2018, základná mzda v hrubom bola navrhovaná od 480,- eur mesačne po 1.200,- eur mesačne, u 19 zamestnávateľov v roku 2019, kde navrhovaná základná mzda v hrubom bola od 520,- eur po 1.200,- eur mesačne a v roku 2020 u 11 zamestnávateľov, základná mzda v hrubom bola od 520,- eur po 1.100,- eur mesačne. Obdobne to platí aj pri pozícii čašník, kde sú však príjmové možnosti o niečo nižšie (od 480,- eur po 898,- eur mesačne v hrubom). Podľa súdu je teda zrejme, že predovšetkým na strane H. došlo k výraznej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. Zohľadniac iba bežné výdavky na stravovanie, výdavky na hygienické potreby, je zrejme, že pôvodne určené výživné nepokrýva ani zvýšenie týchto výdavkov. Z pôvodne určeného výživného nie je matka H. schopná uhrádzať ani časť základných potrieb svojej dcéry, ak zohľadníme náklady na stravu, bývanie, ošatenie, hygienu, nehovoriac už o výdavkoch na školu a zdravotný stav dcéry. Je zrejme, že na strane matky jej príjmové možnosti neumožňujú podieľať sa na zvýšených výdavkoch svojej dcéry. Matka poberá iba rodičovský príspevok, z neho je schopná uhradiť maximálne ubytovanie pre seba a svoje deti, a to i pri zohľadnení príjmu jej partnera vo výške 524,- eur, ktorý má vyživovaciu povinnosť k ich spoločnej dcére. Otec H., zohľadniac skutočnosť, že má určité zdravotné problémy, ktoré mu vo výkone práce čiastočne bránia, sa žiadnym iným spôsobom ako platením výživného na starostlivosť o svoju dcéru nepodieľa. Nezúčastňuje sa na úhrade vyšších výdavkov, ktoré nie sú často predvídateľné, s dcérou nie je v kontakte, neprispieva jej ničím na narodeniny, meniny. Svoju účasť na starostlivosť obmedzil výlučne na platenie určeného výživného. Jeho prístup k práci možno i napriek zdravotným problémom chápať ako ľahkovážny. Zo zabezpečených správ vyplýva, že ponuka pracovných miest v období, kedy bol otec H. nezamestnaný bola vysoká a nepochybne by sa medzi týmito ponukami našla práca, ktorú by mohol aj so svojim zdravotným stavom vykonávať (práca s pravidelným pracovným časom, bez nočnej práce a podobne). Otcovi H. nebol priznaný invalidný dôchodok, sám uviedol, že nemal potrebnú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, teda jeho zdravotný stav nie je tak zlý, aby pracovať pri dodržaní určitých podmienok nemohol. Svedčí napokon o tom tá skutočnosť, že pracoval ako taxikár, že v súčasnosti odišiel pracovať do Nemecka ako opatrovateľ inej osoby, čo je nepochybne práca fyzicky i psychicky náročná. Podľa názoru súdu mohol otec H. na Slovensku dosahovať príjem minimálne vo výške 860,- eur hrubého (mzda u ponúkaných miest sa pohybovala od 520,- eur do 1.200,- eur hrubého), čo v prepočte znamená čistý príjem vo výške cca 670,- eur. Pri zohľadnení tohto príjmu potom súd za primerané výživné považuje sumu 200,- eur mesačne. Následne tak príjem na člena rodiny v rodine matky bude vo výške 193,75 eur (370 príjem + 200 výživné + 130 výživné+ rodinné prídavky 75, spolu 775,- eur na 4 členov rodiny). Otcovi H. po zaplatení výživného zostáva suma cca 470,- eur, z ktorej

je v plnej miere schopný pokrývať svoje nevyhnutné výdavky, keďže inú vyživovaciu povinnosť nemá. Je potrebné zdôrazniť, že H. je vo veku, kedy sú výdavky na dieťa najvyššie, dieťa sa viac socializuje, pripravuje na budúce povolanie, má viac záujmov a sociálnych kontaktov. Súd výživné zvýšil odo dňa podania návrhu, t.j. od 25.07.2019, nakoľko je zrejmé, že už i v tomto období mala H. zvýšené výdavky v súvislosti s nástupom na strednú školu a jej otec bol schopný podieľať sa na jej výžive vyššou sumou ako bolo pôvodne určené s ohľadom na skutočnosti uvedené vyššie. Nedoplatok za obdobie od 25.07.2019 do 30.11.2020 potom predstavuje sumu 1.280,32 eur (za 7 dní júla 2019 ide o sumu 20,32 eur, za mesiace august 2019 až november 2020 ide o sumu 14x90,-eur, t.j. 1.260,- eur). Vzhľadom k celkovej dlžnej sume umožnil súd otcovi H. splatiť dlžné výživné v primeraných splátkach tak, aby bolo čo najskôr zaplatené (cca do jedného roka). Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok /ďalej len CMP/.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec dieťaťa. Uviedol, že sa momentálne nachádza v Nemecku. Na svoju dcéru platí výživné v stanovenej výške pravidelne a veľa krát aj nad rámec stanovenej výšky, keď si matka vypýta peniaze navyše. Platil výživné aj v čase, keď bol bez práce. Súd sa v rozhodnutí odvoláva na fakt, že bol dobrovoľne nezamestnaný a že UPSVAR by mu mohol ponúknuť miesto kuchára, nakoľko tento odbor vyštudoval. On však v tomto obore nemá žiadnu prax a ťažko by ho niekto zamestnal. Má ochorenie skleróza multiplex - roztrúsená SM, a nie každé zamestnanie mu vyhovuje a aj na základe komplikácií ukončil niektoré zo zamestnaní. Nie iba z rozmaru. Momentálne je opatrovateľom v Nemecku. Nejde o náročnú prácu, je viacmenej „spoločník“ úplne samostatnej pacientky, ktorá je zábudlivá a tým pádom jej treba viac krát pripomínať termíny a robiť jej spoločnosť, nakoľko žije sama a deti ju navštevujú sporadicky. Posledný rok zarábala priemerne 100 eur mesačne ako vodič taxi služby, ale napriek tomu stále platil určené výživné. Ako pacient so roztrúsenou sklerózou multiplex trpí únavou, bolesťami, problémom so spánkom, so zrakom, telesné ťažkosti a tak ďalej. Nemôžem si dovoliť vziať každú pracovnú ponuku a tak isto nevydrží v prípade komplikácií na pracovnom mieste. Vydané rozhodnutie o zvýšení výživného a doplatení výživného od 25.7.2019 je pre neho likvidačné. Nemá prostriedky na to, aby mohol mesačne platiť sumu vo výške 300 eur. Navrhol preto, aby odvolací súd rozhodol, že výška výživného zostáva nezmenená.

5. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka dieťaťa. Tvrdenie otca, že výživné zaplatil nad rámec stanovenej hodnoty, ak si ho ona vypýtala, označila za nepravdivé. Otec nad rámec stanovenej výšky výživného neprispieva, a na jej požiadanie, vzhľadom na vek dcéry, jej potreby v súvislosti so štúdiom strednej odbornej školy, aby prispieval na predmetné potreby, otec prispievať odmietol. Tvrdenia a argumenty otca, ktoré uvádza vo svojom odvolaní, že bol dobrovoľne nezamestnaný, lebo by ho odmietli potencionálni zamestnávateľia pri výkone práce kuchára (v ktorej je aj vyučený) zamestnať, považuje za neadekvátne. Vyživovacia povinnosť otca nie je viazaná na jeho voľnú a subjektívnu úvahu o tom, aké sú šance sa zamestnať v určitom odvetví, navyše so zreteľom na skutočnosť, že v odvetví kuchár je otec vyučený a má v ňom potrebné zručnosti, aj keď s minimálnou praxou. Súd v predmetnom konaní prihliadol pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti otca aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, a o dieťa sa stará výlučne ona ako matka. Zdravotný stav otca, ktorý popisuje vo svojom odvolaní mu umožňuje pracovať v Nemecku ako opatrovateľ alebo spoločník. Je zrejmé z verejne dostupných zdrojov, že priemerná výška mzdy pri výkone tohto druhu práce v Nemecku sa pohybuje na výrazne vyššej hodnote mzdy ako v podmienkach Slovenskej republiky. Navyše zdravotný stav otca pri jeho výkone povolania v inej krajine EÚ vzdialenej od Slovenskej republiky, resp. jeho trvalého pobytu min. 900 km nemôže byť vážny natoľko, aby mu neumožňoval cestovanie alebo dochádzanie, čo môže byť určite prekážkou pri diagnóze, ktorú otec uvádza. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

6. K odvolaniu otca sa vyjadril aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, ktorý bol do nadobudnutia plnoletosti H. Z. jej kolízny opatrovník v tomto konaní. Uviedol, že sa s rozhodnutím prvoinstančného súdu sa stotožňuje v plnom rozsahu a pridrižiava sa svojich vyjadrení na súdnych pojednávaniach v predmetnej veci.

7. Na vyjadreniam matky dieťa a kolízneho opatrovníka k svojmu odvolaniu reagoval otec dieťaťa, ktorý uviedol, že je momentálne je vedený na UPSVaR Piešťany ako žiadateľ o zamestnanie, nakoľko situácia v Nemecku je vážna a pacientka, u ktorej bol ako opatrovateľ je v nemocnici. Prihlásil sa na úrad práce a očakáva, že mu nájdu adekvátne zamestnanie. Súd stále spomína zamestnanie v odbore kuchár, aj napriek tomu že on v ňom má nulovú prax a žiadne skúsenosti. Jeho podpora v nezamestnanosti

predstavuje momentálne 100,- eur mesačne a je to jediný jeho príjem. Nemá ani keby chcel možnosti platiť zvýšené výživné. Prácu si hľadá neustále, o čom musí informovať ÚPSVaR. Rád by prispieval požadovanou sumou, no napriek všetkému to momentálne nie je možné.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku /ďalej len CSP/ a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

9. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam otca už plnoletého dieťaťa H. Z. dodáva nasledovné:

10. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine) a plnenie tejto vyživovacej povinnosti trvá dovtedy, kým deti (aj po dosiahnutí plnoletosti) nie sú schopné samostatne sa živiť. Výživou dieťaťa, na ktorú obidvaja rodičia prispievajú, sa rozumie zaobstarávanie, resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa, teda nielen zabezpečovanie jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv, atď.), ale aj tých, ktoré sú dôležité pre jeho vzdelanie a všestranný vývoj (náklady na štúdium - cestovné, ubytovanie v prípade štúdia mimo miesta bydliska, študijné pomôcky a literatúra a podobne, náklady na kultúrne, športové, rekreačné potreby a využitie podobne).

11. Základnými kritériami na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (§ 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine) s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Pri určovaní vyživovacej povinnosti súd prihliada i na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a uspokojuje potreby jeho bývania.

12. V priebehu plnenia súdom stanoveného výživného dochádza plynutím času k zmene skutočností, na základe ktorých bol stanovený rozsah vyživovacej povinnosti povinného rodiča. K takejto zmene dochádza spravidla zvýšením odôvodnených potrieb oprávneného (dieťaťa), alebo zmenou v zárobkových možnostiach povinného (rodiča). Ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine preto umožňuje súdu, aby v prípade zmeny pomerov bolo zmenené súdne rozhodnutie o výživnom. Súdna prax ustálila, že zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu výživného stanovenú súdom, musí byť takej povahy, aby bol daný reálny dôvod zmeniť už vydané súdne rozhodnutie. Zákonnými kritériami zostávajú odôvodnené potreby dieťaťa a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča.

13. V danej veci má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie správne dospel v napadnutom rozhodnutí k správne záveru, že vykonaným dokazovaním bola preukázaná zmena pomerov odôvodňujúca zvýšenie výživného otca na dnes už plnoleté dieťa H. Z..

14. Od ostatného určenia vyživovacej povinnosti otca na dieťa, rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 8P/14/2017-96 zo dňa 26.04.2017, nastala dôležitá zmena pomerov najmä na strane dieťaťa. H. začala navštevovať strednú odbornú školu a v súvislosti s týmto štúdiom sa jej preukázane zvýšili výdavky. V súvislosti s odbornou prípravou potrebuje rôzne ošatenie, obuv, rôzne pomôcky ako napríklad formy na pečenie, nože, plechy a podobne, a má aj náklady na praktické skúšky z odborných predmetov. Vzhľadom na vek dieťaťa, t.č. 19 rokov, jej nevyhnutne narástli i náklady na stravu, oblečenie, kultúrne a spoločenské využitie a podobne. Tieto zvýšené odôvodnené potreby dieťaťa hradí výlučne jej matka, ktorá sa zároveň o dieťa aj osobne stará a ktorej od ostatného rozhodovania súdu o výživnom na H. pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, k maloletej Y., roč. 2017.

15. Na druhej strane otec dieťaťa okrem platenia určeného výživného sa nijako nepodieľa na výžive H., nestretáva sa s ňou, neprejavuje o ňu žiadny záujem. V čase ostatného rozhodovania súdu o jeho

vyživovacej povinnosti na dcéru H. mal príjem z brigád vo výške 150,- eur až 200,- eur mesačne. Od januára 2018 do júla 2018 bola zamestnaný s priemerným zárobkom 563,46 eur. Z tejto práce odišiel sám, dohodou. Následne (od augusta 2018 do mája 2019) nepracoval, nebol evidovaný na úrade práce. Podľa vlastného vyjadrenia pracoval následne až do mája 2019 v Nemecku pre pôvodného zamestnávateľa, čo však v konaní nepreukázal. Podľa vlastného vyjadrenia vtedy zarábala okolo 1.200,- eur čistého, avšak cca 600,- eur ho stálo ubytovanie. Znova bol oficiálne zamestnaný až od mája 2019 do mája 2020 ako taxikár, pričom dosahoval príjem v priemere vo výške 105,17 eur (práca na dohodu). Vyživovacia povinnosť otcovi nepribudla. Otec H. je sledovaný u neurológa z dôvodu ochorenia na sklerózu multiplex, ochorenie ho obmedzuje v niektorých pracovných činnostiach, napr. v oblasti nočnej práce, fyzicky náročnej práce. Žiadosť o invalidný dôchodok si nepodal. Práceschopný bol od 12.06.2019 do 18.06.2019 a následne od 28.11.2019 do 05.12.2019. Otec dieťaťa je vyučený v odbore kuchár-čaišník a súd prvej inštancie zistil, že v rokoch 2018-2019 v okrese Piešťany voľné pracovné miesta, a to na pracovnú pozíciu kuchár u 19 zamestnávateľov v roku 2018, základná mzda v hrubom bola navrhovaná od 480,- eur mesačne po 1.200,- eur mesačne, u 19 zamestnávateľov v roku 2019, kde navrhovaná základná mzda v hrubom bola od 520,- eur po 1.200,- eur mesačne a v roku 2020 u 11 zamestnávateľov, základná mzda v hrubom bola od 520,- eur po 1.100,- eur mesačne. Obdobne to platí aj pri pozícii čaišník, kde sú však príjmové možnosti o niečo nižšie (od 480,- eur po 898,- eur mesačne v hrubom).

16. Posúdením všetkých uvedených skutočností tak odvolací súd dospel k záveru, že zvýšenie výživného otca na už plnoleté dieťa H. Z. zo strany súdu prvej inštancie zo sumy 110,- eur mesačne na sumu 200,- eur mesačne s účinnosťou od 25.07.2019 bolo dôvodné a zodpovedalo zákonným kritériám určovania výživného stanovenými v Zákone o rodine. Súd prvej inštancie správne usúdil, že v danom prípade došlo k takým zmenám pomerov zúčastnených, ktoré odôvodňujú zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na jeho plnoleté dieťa. Uvedená výška výživného 200,- eur mesačne zodpovedá jednak nárokom dieťaťa ako plnoletej osoby, študentky odbornej strednej školy, ako i možnostiam a schopnostiam jej otca, a to aj s prihliadnutím na existujúcu vyživovaciu povinnosť matky plnoletej H.. Oproti predchádzajúcej úprave výživného otca na H. odôvodnené potreby menovaného dieťaťa preukázane vzrástli, a to do tej miery, že doposiaľ určené výživné otca 110,- eur mesačne spolu s vyživovacou povinnosťou matky dieťaťa, tieto potreby nedokáže kryť. Zvýšené náklady na výživu dieťaťa nemôže doposiaľ pokrývať len jej matka, ktorá však na to nedisponuje adekvátnym príjmom, ani možnostami a schopnosťami, a okrem toho jej pribudla popri H. ďalšia vyživovacia povinnosť. Je preto spravodlivé, aby sa na krytí zvýšených nákladov na výživu Barbory podieľal jej otec, ktorý sa inak na výžive a výchove svojej dcéry nepodieľa. Má k tomu zodpovedajúce možnosti a schopnosti. Je vyučený v odbore kuchár-čaišník, v ktorom preukázane bolo možné v rokoch 2019, 2020 nájsť adekvátne zamestnanie. Tomu nebráni ochorenie otca, keďže nebolo preukázané, že by u otca bol konštatovaný pokles jeho schopnosti vykonávať prácu. Za prekážku odvolací súd nepovažuje aj tvrdenú minimálnu prax otca v uvedenom odbore, pretože zo zistených možností zamestnania nevyplýva, že zamestnávatelia majú záujem len o ľudí s praxou. Odvolací súd sa tiež domnieva, že dôsledky dobrovoľného rozhodnutia otca, ktorý sa po vyučení ďalej v odbore nevzdelával, nepraxoval, nehľadal si v ňom zamestnanie, nemožno bez ďalšieho prenášať na jeho dieťa v zmysle obmedzenia jeho práva na výživné, tak že by súd neprihliadol na schopnosti otca zamestnať sa v odbore, v ktorom bol vyučený a možnosť v ňom získať príjem postačujúci na uspokojovanie odôvodnených potrieb jeho dieťaťa.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).